

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความต้องการฝึกอบรมการซ่อมบำรุงเครื่องจักรกลการเกษตร
ขนาดเล็กของเกษตรกร กิ่งอำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน ร้อยเอก ธนกฤต ภิรมย์

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) ส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. รุจ ศิริสัตย์ลักษณ์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์กฤษิน ศรีมงคล	กรรมการ
นายพงษ์พันธ์ นันทขว้าง	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร ความต้องการฝึกอบรมการซ่อมบำรุงเครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็กของเกษตรกร ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็ก

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรในกิ่งอำเภอดอยหล่อ ที่ใช้เครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็ก 197 ราย รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 45.24 ปี จบการศึกษาชั้นประถมปีที่ 4 ส่วนมากไม่มีประสบการณ์ในการฝึกอบรม มีการถือครองพื้นที่ของตนเองระหว่าง 1 – 10 ไร่ และไม่ได้เช่าที่ดินทำกิน มีแรงงานในครอบครัว 2 คน มีรายได้ภาคเกษตรเฉลี่ย 52,313.71 บาท/ปี และมีรายได้นอกภาคเกษตรเฉลี่ย 22,664.97 บาท/ปี เกษตรกรส่วนมากไม่มีตำแหน่งทางสังคม แต่เป็นกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยไม้มากที่สุด และมีการรับรู้ข่าวสารทางโทรทัศน์ในระดับมาก

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีความต้องการด้านเนื้อหาการฝึกอบรม โดยมีความต้องการในระดับมากในประเด็นหัวข้อเรื่อง การเลือกซื้อเครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็ก การใช้เครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็ก การบำรุงรักษา การซ่อมบำรุงช่วงล่าง ระบบไฟ ระบบส่งกำลัง ระบบบังคับเลี้ยว ระบบน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบระบายความร้อน และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

ส่วนด้านการฝึกอบรม พบว่า เกษตรกรมีความต้องการฝึกอบรมในระยะสั้น จำนวน 1 – 3 วัน และควรจัดในช่วงเดือนมีนาคม

เกษตรกรมีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็ก ได้แก่ การเลือกซื้อเครื่องจักรกลการเกษตร การอ่านคู่มือการใช้เครื่องจักรกล การใช้ให้ถูกวิธี การบำรุงรักษาเครื่องจักรกล การหาร้านซ่อม ราคาอะไหล่ ที่ปรึกษาเมื่อต้องการความช่วยเหลือ บริการหลังการขาย และปัญหาอะไหล่ปลอม เกษตรกรมีข้อเสนอแนะว่า การฝึกอบรมเรื่องการซ่อมบำรุงเครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็กควรเป็นการฝึกอบรมระยะสั้น 1 – 3 วัน โดยจัดรูปแบบการฝึกอบรมกลุ่มทดลองปฏิบัติ และควรจัดในช่วงเดือนมีนาคม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเกษตรกรที่ใช้เครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็กควรมีการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนกับเกษตรกรที่มีปัญหา และควรมีการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรที่ใช้เครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็ก เพื่อช่วยเหลือกันในกลุ่ม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Farmers’ Training Needs for Small Farm Machinery Maintenance,
King Amphoe Doi Lo, Chiang Mai Province

Author Captain Tanakit Pirom

Degree Master of Science (Agriculture) Agricultural Extension

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr.Ruth Sirisunyaluck Chairperson

Assoc. Prof.Katin Srimongkol Member

Mr.Pongpan Nandakwang Member

ABSTRACT

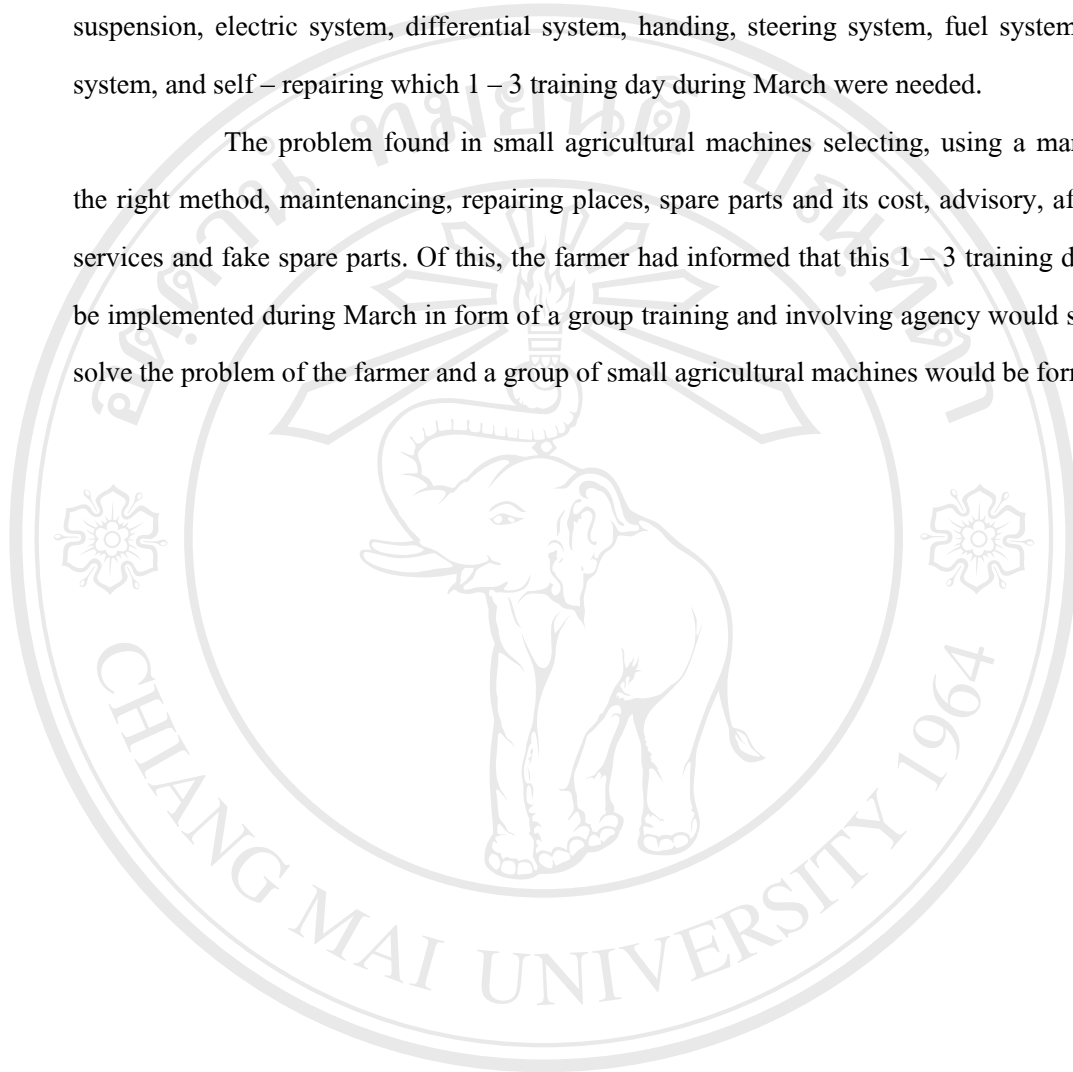
The objectives of this research were to study some socio – economic status of the farmers concerning needs of training for small agricultural machines repairing and its problem, and recommend in using these machines.

The sample composed of 197 farmers. Questionnaires were used to collect the data then frequency, percentage, maximum and minimum, mean and standard deviation were used to analyze the data.

This research revealed that most of the sample were male, average age of 45.24 years with primary school education, and most of them had no training experiences before, while they had hold their own land in the area of 1 – 10 rai and average 2 workmanship found from their family member. The farmers had average income at 52,313.71 Baht yearly from agricultural production, and average income at 22,664.97 Baht yearly were from additional work. Most of the sample had no any social status and were the member of longan growers. They got any information through television.

For the matter of needs of this training, it was found in respectively sub – matter as follows; small agricultural machines selecting, using small agricultural machines, repairing of suspension, electric system, differential system, handing, steering system, fuel system, cooling system, and self – repairing which 1 – 3 training day during March were needed.

The problem found in small agricultural machines selecting, using a manual with the right method, maintenancing, repairing places, spare parts and its cost, advisory, after – sale services and fake spare parts. Of this, the farmer had informed that this 1 – 3 training day would be implemented during March in form of a group training and involving agency would support to solve the problem of the farmer and a group of small agricultural machines would be formed.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved